

ΞΕΝΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΓΓΛΙΑ

NEWS-LITTER 1952 No 40

A.Gummel. 'Η περίοχή Hull-Pot του Ηρρι-βόλεσδαλ (Άγατ. Αγγλία) σ. 5-6.

Έκτείνεται πειράματα διά Φλουαρεσαΐνης διά τὴν εθρεσιν τῶν λεκανῶν τροφοδοσίας πηγῶν τινῶν.

W.H.Bonnan. Σημειώσεις τινες ἐπὶ τῶν μετρήσεων παροχῆς δυάκων. σ. 7-15.

Αναφέρονται τρόποι μετρήσεως παροχῶν α) διά φράγματος καθέτου πρὸς τὴν οօρδαν τοῦ βεδματος καὶ παρατηροῦσεις τοῦ δπέρ τὸ φράγμα βέοντος θάτος ὡς εἰς καταρράκτην. β) διά όπολογισμοῦ τῆς ἐγκαρσίας τομῆς καὶ τῆς ταχύτητος τοῦ βέοντος θάτος. γ) διά χρήσεως χημικῶν σθειῶν.

NEWS LETTER 1952 No 41

G.T.Warwick. Μετὰ ἐκ διαλδσεως ἐν τοῖς Δεβεστολέσοις τῆς λεκάνης Papaloapan (Μεξικοῦ) σ. 9 10.

G.T.Warwick. Απολιθωμένον δίκτυον σπηλαίων. σ. 10.

Δε φρεμῆς εδρέσεως ἐντὸς ἀπολιθωμένου σπηλαίου κατὰ τὰς ἐργασίας λατομείου, απολίθωμον Τριαδικοῦ ἐρπετοῦ καταλήγει. Ετι ενδείκνυται ἵδιαιτέρα μέριμνα εἰς τὰς λίσκαφικὰς ἐργασίας διά νῦν σύζωνται τὰ τυχόν εδρὶ-εκθέμενα σπάνια απολιθώματα.

NEWS LETTER 1953 No 42.

Άπολογισμὸς τῆς οραστηριότητος τῆς Cave Research Group κατὰ τὴν γενικὴν συγχέλευσιν τῶν μελῶν της.

NEWS LETTER 1953 Νο 43/44

R.Davies. "Σχολείος μιᾶς ἐρεθνῆς διά καταδσεως ἐντὸς τοῦ Poolcave εἰς Deepdale. σ. 3-4

E.Glennie. Περὶ σχιστολιθικῶν στρῶσεων καὶ ἐνδιαμέσων στρῶσεων εἰς τὰ Δεβεστολοίκα πετρώματα.

Ian.Huff. Λιγνίτην ἔνδεις νέου φυσικοῦ ποθατος.

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Θεόφραστος - Τμήμα Γεωλογίας. Α.Π.Θ.

E.Glenne. Παρατηρήσεις σχετικαί διὰ τὸ χάσμα Gill.

N.Dunnington, J.Aspin. Εξερευνήσεις τῶν σπηλαίων τοῦ Upper. ease Gill.

A.Gemmell. Συμπεράσματα ἀπὸ τῆς ἐξερευνήσεις εἰς τὰ σπήλαια Upper. ease Gill.

B.Heyes. Διαδρομὴ ὅδων εἰς τὴν ἔκτασιν τοῦ Ingleborough μετὰ διαγράμματος.

Γέρσπ.Μιστᾶρδης

ΑΥΣΤΡΙΑ

DIE HOHLE 1952 Heft 2

Trimmel H. Τὸ σπήλαιον Otscher παρὰ τὸ Kienberg. σ.17-22

"Ἐκθεσίς τῶν τελευταίων ἐξερευνήσεων εἰς αὐτό.

Pirkler R.Αἱ φάσεις τῶν δυναμικῶν βευμάτων δέ-
ρος εἰς τὰ σπήλαια. σ.24-27.

"Ο συγγραφεὺς εκτὸς τῶν δύο γνωστῶν φάσεων, τῆς
χειμερινῆς καὶ θερινῆς μναφέρει καὶ τρίτην μεσο-
φασιν δι τῆς ἐξηγεῖ τὰς παρατηρουμένας ἐν λοτε δυ-
τιθέτους κινήσεις.

DIE HOHLE 1953 Heft 1.

Fr. Kümel "Ενα κλειδαινόν καρστικὸν τοπεῖον
εἰς τὴν Βότιον Burgenland.

Trimmel H. Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν μορφῶν τῆς σπη-
λαιολίθωματογεννήσεως εἰς τὰ Αύστριακά σπήλαια.

Wallisch F. Δοκιμασία συρματοσχοίνων

Oedl jun. F. Φράγμανσλοχ. Περιγραφὴ του.

DIE HOHLE 1953 Heft 2.

G.Kyrle. Τὸ σπήλαιον Gamssulzen. Περιγραφὴ.

H.Trimmel. Μέργασται διὰ τὴν Σπηλαιολογικὴν Βι-
βλιογραφίαν.

"Η ξνωσίς τῶν Αύστριακῶν σπηλαιολόγων προκαρασκευ-
άζει τὴν ἔκδοσιν μιᾶς Σπηλαιολογικῆς Βιβλιογραφίας
-ας.

"Η βιβλιογραφία αὗτη περιλαμβάνει τὰς δημοσιεύ-
σεις τὰς γενομένας ἀπὸ τοῦ 1945. Ταξινομήσεις τῆς
ληπτῆς γνενεται χρονολογικῶς καὶ ἀναλόγως τῶν ἐπιεικῆ
μονικῶν εἰδικοτήτων. Τὸ πρῶτον μέρος εἶναι ὅπε τὸ
παρόλινο.

H. Franke. Οπικροσδιορισμός τῶν ἐπικρατουσῶν θερμοκρασιῶν κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν σπηλαιολιέων μάτων.

Προτείνει νῦν γίνεται διὰ προσδιορισμοῦ τῆς σχέσεως τῶν ισοτέπων 160 καὶ 180 τῶν περιεχομένων εἰς τὰ διάφορα στρώματα τῶν σπηλαιολιθωμάτων. Οὕτω συμπλεγαίνει έτι θὰ εἶναι δυνατὸν νῦν γνωρίσωμεν τὰς παλαιοκλιματολογικὰς συνθήκας κατὰ τὰ πλειστόκαι νον καὶ ἀλέκαινον.

F. Wallisch. Σπηλαιομορφολογία τοῦ Grossen Ötter NO.

Die Höhle der Insel Capri όποια G. Kyrie.

Μονογραφία περὶ πῶν καρστικῶν φαινομένων τοῦ Καπρί μετὰ συμπερασμάτων τεκτονικῶν καὶ δρολογικῶν.

Γάσπ. Μιστάρδης

ΒΕΛΓΙΟΝ

BULLETIN D'INFORMATION DE LA FED. SPEL. DE BELGIQUE No3 Juin 1953

Περιλαμβάνει, τὰ ἀκτελέσματα τῶν ἔργασιῶν τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν τῆς F.S.B. καὶ τὴν δράσιν τῶν σωματείων; τὰ δικῆα διδάγουνται εἰς αὐτήν.

Ἐπίσης ἀναφέρεται μία νέα παγίδα διὰ τὰ σπηλαιές -α τῶν τῆς ζηρᾶς όποια τοῦ x. M. Pagnay.

I.P.

LES TROGLODYTES No 2. Mai 1953. Org. de la Soc. Sp. de Namur.

J. Herbillon. Σπηλαιολογία καὶ Τοκονόμια.

ATOLLES πηνύατων. Περὶ τῆς θερμοκρασιακῆς προσαρμογῆς τῶν νυκτερίδων.

M.C. Η εξερεύνησις τοῦ Puits aux lampes.

I.P.

ΓΑΛΛΙΑ

ANNALES DE SPELEOLOGIE Tom. VII 1952 Fasc. 1

Agalede Ή. Τδ. δροσισμάτων. Έργοντοῦ R.P. Raphael-Marie Pouget Ο.Ρ. 1889-1952. Νεκρολογία σ.1-6.

Schoeller H.OI λειασμένοι χάλκικες. σ.7-12

Σπευδή χαρακτηριστικής λειτάνσεως χαλίκων διὰ κυμάνσεως μένει κυλίσεως.

Lawes M. 'Υπόγειαι καταδόσεις τοῦ H. Lombard εἰς τὴν περιγρήφην τοῦ Μοντπελιέ. σ. 23. 30.

Παρατηρήσεις καὶ συμπεράσματα ἐξ αὐτῶν.

Martel P. (abbé) Σπηλαιολογικαὶ ἔξερευνήσεις ἐπὶ τοῦ ὄροπεδίου τοῦ St Christol καὶ τοῦ ὄρους de Lure. σ. 31-54.

Αναφέρεται πλῆθος μικρῶν σπηλαίων.

Lindberg K. Σημειώσεις ἐπὶ τινῶν σπηλαίων τῆς Τσουρκίας. σ. 55-66.

Συντηρήση περιγραφὴ καὶ κατάλογος μερικῶν ἐκ τῶν εδρεεέντων ἐν αὐτοῖς μαλακοστρακῶν ζῶων.

ANNALES DE SPELEOLOGIE Tom. VII 1952 Fasc. 2

I. Gèze, J. du Cailar, A. Tournier. Τὸ σπηλαιοβάρα Σπον τοῦ Roquès. σ. 67-77.

Σπευδή μορφολογικὴ καὶ 'υδρολογικὴ.

G. de Lavauz. Τὸ βάραρον τοῦ Παντιράκ. σ. 78-84
Συμπεράσματα ἐκ τῆς ἔξερευνήσεως τοῦ 1951.

R. Lacroix. Τὸ βεραρόν τοῦ Roque de Comy. σ. 85
Σπευδή μορφολογικὴ καὶ διεργάλωγικὴ.

A. Belocq, J. Plisson, J. Moracchini. "Εξ ἔξερευνήσεις εἰς Tournine. σ. 91-96

J. Kauf G. Roger. Τὸ σηκύλια τῶν Andelys. σ. 97-98

P. Strinati. 'Εξερευνήσεις εἰς Μαρέκουν. σ. 99

R. Rollet. 'Εξερευνήσεις εἰς Τόνιδα. σ. 106

Roquette. Δύο σπήλαια τοῦ Galon. σ. 111-114

Ι. Ι.

LES CAHIER S 1952 N°2.

Μερίληπψις διαλέξεως τοῦ καθ. κ. Ciry περὶ τοῦ ἑνδιαφέροντος τῆς σπουδῆς τῶν ἀποθέσεων ἐντὸς τῶν σπηλαίων. Εκίνης περιγραφαὶ τῶν ἔξερευνήσεων τῶν γενομένων διὰ τῶν διαφόρων διμέδων τῆς A.S.E.

LES CAHIER S 1952 N° 3

R. Puffer. Τὸ σπήλαιον τῆς Chauveroche. σ. 54-64

R. P. 'Η Σπηλαιούσδρολογία εἰς τὴν διηρεύσιαν τοῦ κοινοῦ. σ. 65-70..

LES CAHETERS No 4 1952

H.Guedot. Μελέτη τοῦ δπογείου δικτύου τῆς περιοχῆς Colombine σ.93-104.

Πληροφορίαι περὶ κοιλωμάτων τινών τῆς περιοχῆς Velay σ.105-112.

LES CAHETERS 1953 No 1 et 2.

R.Pelletier. Τὸ σπήλαιον τοῦ Solborde παρὰ τὴν Vesoul. σ.7-15; Ὑδρολογικὰ παρατηρήσεις.

J.Colin. Ἀνακαίνωσεις περὶ εδρεσεως λιόσινων ἀργαλείων ἀπροσδιορίστων παρὰ τὰ σπήλαια des Planches.

Λεων. Πετρόχειλος

ΕΛΒΕΤΙΑ

STALACTITE 1952 No 8

Dr.H.Moser et J.Verdan. Εἰδήσεις περὶ τῶν ἀργαλείων τῶν γενομένων εἰς τὸ Höllisch καὶ τῶν πλημμυρῶν ἐν αὐτῷ. σ.2-6. (Γερμ.).

O.Granges. Πρώτη Ελβετικὴ διάγειας κατασκήνωσις. σ.8-12. Εκίσης εἰς ἐκδύμενον φυλλάδιον Νο 8 εἰς σελ. 11-13. (Γαλλ.).

Γ. Γραφιδες

STALACTITE 1952 No 9

F.Haverkamp et W.Lack. Κρυσταλλοσπήλαια εἰς Brunnatal. σ.1-2

B.Corday. Τὸ βάραρον τῶν Bargognons. σ.3-5.

M.Ginestoux. Τὸ βάραρον Martin. σ.5-6.

H.Oertli. Καρστικὰ ἔρευναι ἐν τῷ Νοτιοσλαυικῷ τμήματι τοῦ Κέρστ.

Εκθέτει τὰ τῶν ἔξερευνήσεων ἀρκετῶν χιλιεύδων σπηλαίων διὰ λόρδου Λύστριακῶν καὶ Ἰταλῶν καὶ τὰ τῶν 800 σπηλαίων, τὰ δικτια εξηρεύνησε ὁ Γιουκοσλαυικὴς σπηλαιολογικὴς έταιρος τῆς Λουρκήζωνας.

Γάσπ. Ηιστάρδης

STALACTITE 1953 No 1.

G.Cotti. Τὸ σπήλαιον τοῦ Καραμπία. σ.1-2. (Ιταλ.) Περιγραφή, σχέδιον, μελέτη σπηλαιογεννητική.

J.Chr-stinat. Κεφαλλήρι τοῦ Treb-llet καὶ βάρα.

ραθρον τῆς Caserne. σ.3. (Γαλλ.)

K.Grossniklaus. Επίσκεψις τοῦ σπηλαίου Trock-slocher. σ.5-6. (Γερμ.)

P.Buhrer. Όδηγίαι διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ἡλεκτρικῶν στηλῶν. σ.6-7. (Γαλλ.)

Συνιστάται νὰ χρησιμοποιοῦνται μὲν διαχοπὰς διὰ νὰ διποδίδουν καλύτερον.

STALACTITE 1953 No 2

P.Strinati. Ηλικίς σπηλαιόβιος τῆς περιοχῆς Γενεύης.

H.Gisin. Collemboles σπηλαιόβια τοῦ Ιορδα, Προδίπλεων Ζαβοκας, Βαλέ καὶ Τεσέν.

M.Schupeach. Η εξαρεδνήσις ἐνδιασποράς σπηλαίου εἰς Ocourt.

Γάσπ.Μιστέρδης

Η.Π.ΑΜΕΡΙΚΗΣ

THE NEWS 1952 No 10, 11, 12 - 1953 No 1, 2, 3, 4, 5, 6,

Εἴντομοι εἰδήσεις περὶ τῆς Αμερικανικῆς Σπηλαιολογικῆς δραστηριότητος.

ΙΣΠΑΝΙΑ

SRELEON Tom.III 1952 No 4

Casuana J.M. καὶ Montoriool Pouss I. Γεωσπηλαιολογική μελέτη τῶν διογείων σχηματισμῶν τοῦ Sa-Tenuada (περιοχὴ Αγ. Μαργαρίτας ν. Μαγιέρχας) σ.159-181.

Περιγραφὴ ἐνδιασπορῶν βαρδώρου καὶ ἐνδιασπορῶν σπηλαιοβαρδώρου μὲν γλυπτοκλαστικὸν δλικόν, καὶ μένων ὄψηλετερον καρστικοφρεατεῖον δρέποντος. Μὲν τῆς μελέτης αὕτη τῶν ἔξαγονται συμπεράσματα καὶ περὶ τῆς λιθωματογεννέσεως τῶν.

Montoriool Pouss J. Μελέτη ἐνδιασπορῶν θαλασσίας διαμέρωσεως εἰς τὴν ἀκτὴν Breva (περιοχὴ Βατικανοῦ). σ.191-196.

Χαρακτηριστικὸς σχηματισμὸς σπηλαίου ἐγτὸς πυριγενεῦς πετρώματος μὲν λιθωματογέννεσιν εἰς διεβεστολιθικοῦ δλικοῦ, προελθόντος εἰς καστινοποιήσεως ἀστρίων.

F.Espagnol C.Σπηλαιός βια Κολεσκτέρα τῆς βουνώδους περιοχής Musara (ΒΑ 'Ισπανία) σ.193-203

SPELEON Tom.IV 1953 No 1.

J.Gomez de Llrena. Τὸ ἀνεστραμένον λακιδὲ τῶν σπηλαίων. σ.3-10.

Gonzalo καὶ Jose Luis Pla Salvador καὶ Angel Pina Salvador. Σπήλαιον τῆς Punta de Benimequi (Denia). σ.11-20.
Σπουδὴ Γεωμερφολογικὴ.

E.Doiadera Giosca. Περιγραφὴ δύο νέων βαρά-
-ρων ἐπὶ τῆς Sierra de Can Sallent. σ.21-27

Oscar Andres Pellet. Σπηλαιολογικὴ σπουδὴ τῶν Escletxes (σχισματῶν) τοῦ Papiol. σ.29-36

B.Espanol C.Συμπλήρωμα εἰς τὴν Μενεγραφὴν περὶ τῶν Bathysciitae τῆς Ιβηρίας τοῦ καθηγητοῦ Jeannel. σ.37-46.

ΙΤΑΛΙΑ

RASSEGNA SPELEOLOGICA ITALIANA Tom.IV 1952 No2

G.PINESA. Η πρεδλευσις τοῦ μέθου τοῦ Κόκκλω-
πος καὶ ἡ διάδοση τοῦ παλαιοντολόγου O.Abel.
σ.81-88.

Εἰς τὸν μῦθον τοῦ κόκκλωπος πολυφήμου, ὃν ἀναφέ-
ρει ὁ "Ομηρὸς καὶ ἔστις τοκοθετεῖται ὅπδ τῶν πε-
ρισσοτέρων ἐκ τῶν ἀσχοληθέντων μὲν αὐτὸν εἰς τὴν
Σικελίαν ἔχουν δοεῖ, διάφοροι ερμηνεῖαι.

Κατὰ μέσων ἐξ αὐτῶν ὑνταφέρεται ὅτι ἐ μυνδεὶς ὄφεια-
-μὲς τοῦ κόκκλωπος ἦτο ἐ κρατήρω τοῦ ἡφαιστεῖον
Δίτυνα. Άλλα δέ οὕτε ἡ μνήμων πούσα γίγνεται, οὕτε ἐ τρωγλοδυ-
-τικὸς βίος τῶν κοκκλώπων ἐξηγεῖται μὲ τὴν διάδο-
-σιγ ταῦτην.

Κατὰ μὲλλην διάδοσειν εἰς κόκκλωπες ἥσαν παλαιότεροι κτη-
-νοτροφικὸι λαδοί, οἱ διποῖοι ἔζων εἰς σπήλαια δια-
-τηροῦντες τὸν κανιβαλισμὸν. Δὲν εξηγεῖται σμως
μὲ αὐτὴν οὕτε ὁ γιγαντισμὸς τῶν κοκκλώπων, οὕτε τὸ
μονοδρομούντας αὐτῶν.

Η διάδοση τοῦ αὔστριακοῦ παλαιοντολόγου Abel,
ἥν παραδέχεται καὶ ὁ συγγραφεὺς εἶναι ἡ ἔξτης:
Κατὰ τὴν πλειστάχαινον ἐποχὴν ἔζων ἐν Σικελίᾳ ἐ-
Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Θεόφραστος - Τμῆμα Γεωλογίας. Α.Π.Θ.

λέφαντες υάναι, τῶν δποίων ἀστᾶ ἀπολιθωμένα ἀνευρθήσαν εἰς τὰ σπήλαια τῆς νήσου, Εύνητον εἶναι έτι τὰ ἀστᾶ ταῦτα εἰ ἀρχαῖα τὰ εἰσενόρουν ὡς οὐκέτι εἰς γίγαντες καὶ μελιστὰ μυνιφθελμούς, διέτι εἰς τὰ σημπλεγμα τῶν ἀστῶν τεῦ πρόσωπο τῶν ἀλεφέντων ὑπέρχει μὲν μεγάλη καὶ λεπτής, εἰς τὴν ἐποίησην συνεπέρωνται έτι ὑπῆρχε εἰς μεγάλος ἀφθελμός. Ἀφ ἑτέρῳ πάλιν εἰς σπήλαια τῆς Σικελίας δινευρίσκοντο καὶ ἀστᾶ ἄνθρωπων παλαιοτέρων ἐποχῆς. Συνεπέδηνται έτι τὰ τελευταῖα τεῦται ἀστᾶ ἄνθρωπον εἰς ἄνθρωπον, οὓς εἶχεν φύγει ἢ γίγαντες. Κατὰ τὴν διπλεσίαν ταῦτην τεῦ Abel ἐξηγούσηται καὶ ὅ γιγαντισμένα τῶν γιγάντων καὶ τὰ μυνιφθούλματα ἢ ἄνθρωπογόγικά των.

Οὐν αὐτοῦ τῶν μεγάλων δι' ἄλλος ἔργονται ἢ εἴδης τεῦ σπήλαιον (τ. δ. Πελυρήμα) διέν διπλάκει δισσερεις ἀρμηνείας, διέτη εἰς πλειστα σπήλαια ἀγκάλιας ἀποσπασθεντες εκ τῆς ἀνατῆς ορέσσουν τὴν εἴσοδον.

L. De Minerbi. Νέαι ερευναὶ εἰς τὰ σπήλαιαν Ευρώπης περιστέται. κατέλογος τῶν ἀπολιθωμένων ἀστῶν σπηλαίας Μάκτειο καὶ ελατών, τὰ πρὸτες εδρέεςσιν ἔχει.

Γέρακ. Μιστρόβης

RASSEGNA SPELEOLOGICA ITALIANA. Tom. V 1953. No 1

M. Pavan, Mirt. Pavan, R. Scossiroli. Τὰ σπήλαιαν Del Corvo (Λαμπερόδολο)

Μελέτη Η. Ροζλεγική, Κλιματ. λογική, Ηελιο. δινολογία-κή καὶ Βι. λογική μετὰ σχεδὸν τοῦ κατελλγόντων των εδρεσθεντῶν ζώων καὶ φυτῶν.

Pipan L. Ενα. Γερμανικήν σπηλαιολογίαν τελειοποιημέναν. I. II.

RASSEGNA SPELEOLOGICA ITALIANA Tom. V 1953 No 2

Conci G. καὶ Franceschini Tina. Τὸ σκήλαιον τοῦ Pignone καὶ ἡ παντίς τεῦ. σ. 43-49

.Lanza E. καὶ Maruccio G. Ἀνακατεύθειες διέπερκαντες σπήλαια τῆς Τσοκλήτης. σ. 50-58.

Pareggiani P. Περιγραφὴ τῆς πανίδως τῶν σπηλαίων τῆς ἀπαρχῆς Salerno. Dussento. σ. 59-62.

Maruccio W. Λανακατινώσεις τεῦ σπηλαιοσκοπίας

τημήματος τῆς Ἐπαιρέτες τῶν Φυγεικῶν Ἐπιστημῶν τῆς
Δριαστικῆς διὲ τὸ βοηθητικὸν ἔργοντεῖς τὸ κρησίμο-
ποιησέντα διὸ τῆς ἐν λέγῳ ἐπαιρέτας διὰ τὰς εξερευ-
νήσεις τῶν διὸ ταῦτης εξετασθέντων σπηλαῖων
(λέμβοι, διαπόνευστικαὶ συνεκευαὶ κλπ.) σ.67-71.

NOTICIARIO DEL CIRCOLO SPELEOLOGICO ROMANO. 1952
No 6

C.Franchetti. Διάδοσεις ἀνακοινώσεις διὰ τὰς ἐ-
ξερεύσεις τῶν σπηλαῖων τῆς ἐπαρχίας Sassari δ
—πὸ τοῦ Υ.С.Р.

C.S.R. Γραφικαὶ παραστάσεις εδρεσεῖσαι εἰς τὸ
Πρᾶσινον σπῆλαιον παρὰ τὸ Αλγήρο.

C.S.R. Γεωμορφολογικοὶ χαρακτῆρες καὶ πανίδες
τῶν σπηλαῖων Nettuno καὶ Πρᾶσινον.

S.Pattoni. Ἀνακοινώσεις διὰ τὴν πανίδα μερι-
κῶν σπηλαῖων τῆς ἐπαρχίας Sassari

Ιδίου. Ἀνακοινώσεις διὰ μερικὰ σπῆλαια τῆς
Μαστιμβρινῆς Σερδουίας.

Zanera F. Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἐκπενηθέντος
σχεδίου διὸ τοῦ C.S.R. τοῦ σπηλαῖου Nettuno.

Μερκάτης

ILPI GIULI 1953

A.Marussi. Φωτοτεκυραφικὴ διακαρδιστικοὶ τοῦ
σπηλαῖου Gigante.

M.Jurca-F.Legnani. Τὸ σπῆλαιον τῆς Σρκτού τῆς
Gebrovizza. Περιγραφὴ καὶ μελέτη προϊστορικὴ.

S.Polli. Υπέγειος ματεωρελεγκταὶ τοῦ σπηλαῖου
Gigante. I.P.

ΠΟΛΩΝΙΑ

CHRONIK PRZYRODZ. OJCZYSTA 1951 Nr 1/2

K.Kowalski. Rozwój speleologii u Nioprio.

K.Kowalski. *Myotis emarginatus*, νέον είδος νυ-
κτερίδος ἐν Πελονίᾳ.

K.Kowalski. Jaskinia nietoperrowa koło ojcowa

K.Kowalski. et K.Wojtusiak. Państwowe ścisłe badania na-
morskie tych wulków terenów. Ext. do 1st Acad. Szczecin.

K.Kowalski. Ostecop γένος μὲν στεῖλον νυκτερίδων.

Τοῦτο εδρέει ἐντὸς λατομεῖου εἰς τὸ ἐξηγον δοθεστὶ^{την}.

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Θεόφραστος - Τμήμα Γεωλογίας. Α.Π.Θ.

ΤΟΥΡΚΙΑ

Όλιγά είναι γνωστά διά την τουρκικήν σπηλαιολογίαν καὶ ἡ σχετική βιβλιογραφία είναι πτωχή. Μία πρώτη σπηλαιολογική μελέτη τοῦ τούρκου γεωγράφου CEYLAL ARIF ALAOZ θανατέρεται ἐν 'Δρκόνδη τὸ 1944 εἰς τὸ TURK COGRAFUA İKÜNLÜ YAYINLARI (τεύχ. I σελ. 1172) ἐπὶ τῶν αρστικῶν φαινομένων τῆς γεντανος γύρας ἡ δοκία κατέ τὸν δόκτ. K. LINDBERG δριζεῖ περίπου 10.000 σπηλαῖα.

Υπέρχει ἐν τούτοις πυρήν σπηλαιολογικῶν ἔρευνῶν ὑπὲρ τῶν ρηθέντων γεωγράφων, τῶν ἀνθρωπολόγων δοκ. HILIG KOKEI, τῶν γεωλόγων δόκτωρα GALIP OTKUH καὶ τῶν καθηγητῶν-ζωολόγων CURT KOSSTIG.

Ἡ 'Ελληνικὴ-Σπηλαιολογικὴ 'Εταιρία συμμερεῖται τὰς ἵντιλη-ψεις τοῦ σουηδοῦ βιο-σπηλαιολόγου δρ/ LINDBERG, γνωστοῦ εἰς τὸ δέ Ἑλληνας σπηλαιολόγους ὑπὲρ τὰς ἐν 'Ελλάδι ἔρευνας του, καὶ εὑχεταὶ τῆν ταχεῖτεν σύστασιν τῆς Τουρκικῆς Σπηλαιολογικῆς' Εταιρίας.

Η Ε.Σ.Σ. προνεῖ ἀκόμη διτὶ ἡ ἔρευνα τῶν τουρκικῶν σπηλαίων, ἵστη ἐν II. Λιόβρικ είναι δυνατόν νῦν προσκομίσῃ εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην πολλτὶμε στοιχεῖα ἐπὶ τῆς συμβολῆς των εἰς τὴν λεπτείαν καὶ τὴν μυθολογίαν τῶν λαῶν τῆς ιδικρασιατικῆς Χερσονησοῦ διεὶ τὰς ὅποιας διαδρομῆς σημαντικὴ κενά.

Ἀπὸ ἀπόδειξες βιο-σπηλαιολογικῆς μελέτης τῶν τουρκικῶν σπηλαίων πολλτὶμε είναι εἰς ἔργιαται τοῦ ρηθέντος δρ. K. LINDBERG ὁ ὄποι-ος εἰς ἔργον του 'ὑπὲρ τῶν τέτλων' NOTES SUR QUELQUES GROTTES DE LA TURQUIE, καταχωρηθὲν εἰς τὸ ANNEE DE SPEL. (1952, VII, I σ. 55-66) περιγράφει τὰς ἔρευνας του ἐρχετῶν σπηλαίων καὶ τῶν διοργείων κατοπτῶν τῆς Κων/πόλεως, παραπέτων καὶ πίνακας τῶν συλλογῶν του εἰς σπηλαῖαν πανέδει.

Ἐκ τῶν περιγραφῶν τοῦ δρ/ LINDBERG πληρωματικῶς δοῖ τὸ σπήλαιον YARIM BURGAZ, προσειτοῦ μήδους 600 μέτρων κατέ τὸν ἔρευνη-σαντε RAYMOND NOVASSE, τέως καθηγητὴν τῆς Σωλογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς ΣΤΑΜΠΟΥΛ, κομμεῖται ὑπὲρ ἀρχαῖκες τοιχογραφίας διειλημένης κατ' αὐτὸν εἰς καθίσταντας ναυτικούς. (Ρλ. ἔρευνας R. NOVASSE Λ. GROTE DE YARIM BURGAZ εἰς ISTANBUL DAKUTFUMLU FEI FAKULTESI İSTANBUL 1927. I. 19). Τῇ σκήσειν κείται εἰς ἀπόστασιν 25 χμ. δυτικῶς τῆς Κωνσταντινούπολεως.

Τό "Σπέλαιον" ή "Πρακλεδόν" ή "σπήλαιον τοῦ ἀγοριοῦ καὶ τῆς αἵρης" εἰς τὴν περιοχὴν Ἱερεγλῆ ἐπὶ τοῦ Σάδεσίνου πόντου δύναται νῦν παραβληθῆν μὲν ἑλληνικά μαντικὸν σπήλαιον. Εἰς μέσαν ριχρῶν κυκλικῆν λεκόν γην συλλογῆς ὄδατος, οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς ἔριπτον παλαιότερον νομίσματα ἐπικαλούμενοι ἀγνωστών δύναμιν πρός ίκανοποιήσιν τῶν ἐπιθυμιῶν των.

Τέ πλεῖστος τῶν ἐπισκεψέντων σπηλαίων εἶναι ὄδατογόνα, ἀρκετά δέ ἔγουσιν ἔντονον τουριστικὸν ἐνδιτιφέρον λόγγη τῆς ἐν αὐτοῖς ὑπέρξεως στελακτιτικῶν διακοσμήσεων. Ιδειτέρως τονέζονται τέ πάρε τό Ζουγκουλάκια σπήλαια ΚΑΠΟΥΖ ή Παγαρῆ-Ἀγριζή καὶ τό TAXIP-ΚΙΟΥ.

Π Ι Δ Α Σ